

عنوان مقاله:

حق بر حریم خصوصی ورزشکاران در مقررات بین المللی مقابله با دوپینگ از نگاه دیوان اروپایی حقوق بشر

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات راهبردی ورزش و جوانان، دوره 21، شماره 56 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

بیبا حمزوی آزاد - کارشناس ارشد حقوق بین الملل دانشگاه قم و کارشناس و مترجم دفتر امور بین الملل وزارت ورزش و جوانان

محمد ستایش پور - استادیار حقوق بین الملل دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

در دنیای کنونی، حق بر حریم خصوصی به عنوان یک قاعده بنیادین، افزون بر اهمیت اخلاقی، از جایگاه حقوقی ویژه ای در هر دو گستره داخلی و بین المللی برخوردار است. به فراخور بین المللی شدن حقوق بشر، حقوق بین الملل کوشیده است تا حق بر حریم خصوصی افراد (تعهدات ایجابی) حفظ شود. در منابع حقوق بین المللی، از جمله و به ویژه اسناد حقوقی الزام آور بین المللی، نظیر کنوانسیون اروپایی حقوق بشر این اصل به عنوان یک حق، به رسمیت شناخته شده است. کنوانسیون اروپایی حقوق بشر، به حق بر حریم خصوصی ورزشکاران تصریح داشته و متضمن مقرره ای جداگانه در مورد آن است. یافته ها و نتایج بدست آمده از رهگذر تدقیق در عملکرد دیوان اروپایی حقوق بشر در برخورد با ادعاهای نقض ماده 8 کنوانسیون اروپایی حقوق بشر پیرامون حق بر حریم خصوصی، به روش مطالعه تحلیلی-اسنادی و بررسی تطبیقی پرونده ها نشان داده است که دیوان یاد شده به عنوان یکی از پیشرفته ترین محاکم حقوقی که از صلاحیت بین المللی برخوردار است، ضمن صیانت و اعمال مفاد ماده مذکور در پرتو رویه خود با هدف حمایت از سلامت ورزشکاران، توانسته است مضاف بر تحکیم این حق برای ورزشکاران، بر گستره ی آن بیافزاید. نتیجه اینکه عملکرد دیوان اروپایی حقوق بشر منطبق بر اصول و اهداف کنوانسیون اروپایی بوده و در مواجهه با ادعاهای نقض حریم خصوصی، رویکردی ثابت و منصفانه در انطباق با اصول و موازین حقوق بشری داشته است.

کلمات کلیدی:

حق بر حریم خصوصی، کنوانسیون اروپایی حقوق بشر، ورزشکاران، کنوانسیون مبارزه با دوپینگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1534682>

